

Αξέχαστος! Απλός, απέριττος, προσιτός, όπως στη λογοτεχνική προσφορά του έτσι και στην προσωπική του ζωή, στις σχέσεις του με τους ανθρώπους. Πώς μπορεί κανείς να ξεχάσει τη ζεστασιά της φιλοξενίας του, τις συζητήσεις, τους κοινούς φίλους που μας έλειψαν κι αυτοί, αλλά παραμένουν πάντα παρόντες. Το καθιστικό με την όλη περιρρέουσα πνευματικότητα, τη συντροφισσα της ζωής του να τελετουργεί παραθέτοντας το παραδοσιακό τσάι της πρώτης πατρίδας του.

Μέσα από τις στερήσεις, τους αγώνες της θρυλικής ΟΚΝΕ, του ΕΑΜ και του Κόμματός του, ξεπερνώντας τα «χίλια δυο εμπόδια» στο δρόμο ενός «ανυποχώρητου», μπόρεσε να σπουδάσει. Απόφοιτος της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, θα βρει κλειστή την πόρτα του διορισμού και γίνεται δικηγόρος, των «ταπεινών της Γης», στέκεται πλάι τους από τις στήλες της «Λαϊκής Φωνής», ως νομικός σύμβουλος της «Αυγής», αρχιουντάκτης των «Φρουρών της Ειρήνης».

Προσφορά ανεκτίμητη οι μεταφράσεις του από τα Γαλλικά και τα Ρούσικα, όπως των έργων του Ευγένιου Ταρλέ, του Ερεμπουργκ και του Τζακόφσκι, του Πιερ Ζωρζ και «Το σοβιετικό Εργατικό Δίκαιο», έκδοση Ουνέσκο.

Γιάννη, άνθρωποι σαν κι εσένα δεν ξεχνιούνται ποτέ. Παραμένουν πάντα σύμβολα στο μετερίζι των λαϊκών αγώνων μας, στο μετερίζι του χρέους και του καθήκοντος.

Γιώργος Φαρσακίδης